

[Ove Jensen]

dag er ved at være umuligt at drive en virksomhed her i landet.

Når kristeligt folkeparti kommer med et forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en tiårsplan for økonomisk genrejsning, kan man komme stærkt i tvivl om, hvad det er, kristeligt folkeparti ønsker at opnå. Ønsker kristeligt folkeparti med dette forslag at opnå syndsforladelse for tidligere tiders synder, eller er forslaget et udtryk for politisk hykleri af højeste karat? Hvad er egentlig meningen med forslaget?

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg sige, at der i allerhøjeste grad er brug for en plan til økonomisk genrejsning, men det skal ikke, som kristeligt folkeparti foreslår, være en 10 års plan, men en plan, som virker hurtigt.

I forslaget opfordrer kristeligt folkeparti regeringen til at fremsætte en plan til økonomisk genrejsning. Nu er det jo sådan, at det, både denne regering og tidligere regeringer er mest kendt for, er planer om økonomiske nedture. Derfor er det simpelt hen spild af tid at opfordre denne regering til at udarbejde en plan om økonomisk genrejsning. Det er den simpelt hen ikke i stand til at gøre. Det viser den sidste lovpakke fra regeringen om forlængelse af overenskomsterne jo også ganske tydeligt.

Det største og det tredjestørste parti har altså ingen løsning på problemerne, men det har det næststørste parti, fremskridtspartiet. I november måned udarbejdede fremskridtspartiet Z-planen, der i ganske klare punkter ikke alene anviste den eneste rigtige løsning på overenskomstproblemet, men også det, som kristeligt folkeparti her efterlyser: en plan for økonomisk genrejsning og en plan, som virker hurtigt.

I slaget om overenskomsterne har lønmodtagerne krævet en forbedret realløn, arbejdsgiverne har sagt nej. Omkostningerne er for store, og derfor har de krævet, at lønudgifterne sættes ned. Begge parter har ret. Lønudgiften, det, virksomhederne skal udbetale, er for stor, og lønindtægten, det, som er tilbage i lønningsposen, når skattevæsenet har fået deres del, er for lille.

Fremskridtspartiet har i Z-planen løst dette problem til begge parter tilfredshed, nemlig en mindre lønudgift til virksomhederne og en større lønindtægt til lønmodtagerne. Det klarer vi ved offentlige besparelser og

ved en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse.

Vi har helt konkret foreslået, at bruttolønnen skulle nedsættes med 5 pct., og at den skattefrie bundgrænse forhøjes til 34.000 kr. Det vil betyde en skattelettelse på 8.400 kr. for alle, der har en skattepligtig indkomst på over 34.000 kr. Fra de nævnte 8.400 skal der ved en lønindkomst på 100.000 kr. fratrækkes 5 pct., altså lønnedgangen, eller 5.000 kr. Skatten heraf er 2.600 kr., altså en lønnedgang på i alt 2.400 kr. Hvis man fratrækker det den forømtalte skattelettelse på de 8.400 kr., er der 6.000 kr. tilbage i reel lønfremgang eller 500 kr. pr. måned.

Det er altså en virkelig lønforhøjelse, samtidig med at lønudgiften og dermed priser og omkostninger kunne holdes nede. Herved ville det blive muligt at løse det reelle problem, vi står med, nemlig at kunne producere danske varer billigere, at kunne producere danske varer til en pris, så de kunne sælges i konkurrence med varer produceret i lande med et lavere omkostningsniveau.

Det er en sådan plan til økonomisk genrejsning, der er brug for; den ville sætte gang i produktionen, og arbejdsløshed og valutagæld ville i løbet af ganske kort tid være ukendte begreber her i landet.

Z-planen indeholder mange andre punkter; det her omtalte var kun et par enkelte. Kapitalvindingskatten skal afskaffes, folkepensionen skal forhøjes, miljøloven og miljøadministrationen skal ændres i beskæftigelsesvenlig retning. Det er forureningen, der skal bekæmpes, ikke arbejdspladser, der skal nedlægges. Det var en sådan lovpakke som her skitseret, der skulle vedtages i morgen; det ville løse problemerne.

Det, som regeringen får vedtaget i morgen, vil forværre problemerne.

Jens Peter Jensen (V):

Da venstres ordfører i denne sag, hr. Ellemann-Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre et par bemærkninger om venstres holdning til det foreliggende forslag.

Vi er helt enige med kristeligt folkeparti i, at hovedopgaven for den økonomiske politik i de kommende ti år er at afvikle betalingsbalancens underskud, begynde en tilbagebetaling af udlandsgælden og genoprette beskæftigelsen. Men en egentlig tiårsplan fin-